

ЧЕРКАСЬКА МЕДИЧНА АКАДЕМІЯ

ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-МЕТОДИЧНА
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ,
**ПРИСВЯЧЕНА ДНЮ ЗАСНУВАННЯ
НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ**
(матеріали конференції)

15 жовтня 2017 року
Черкаси

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЧЕРКАСЬКА МЕДИЧНА АКАДЕМІЯ**

**ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-МЕТОДИЧНА
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ,
ПРИСВЯЧЕНА ДНЮ ЗАСНУВАННЯ
НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ**

(МАТЕРІАЛИ КОНФЕРЕНЦІЇ)

15 жовтня 2017 року
Черкаси

Збірник матеріалів Всеукраїнської науково-методичної інтернет-конференції, присвяченої Дню заснування навчального закладу.

Укладачі: Губенко І.Я. – ректор Черкаської медичної академії, кандидат медичних наук, доцент, заслужений лікар України; Шевченко О.Т. – проректор з навчально-методичної роботи Черкаської медичної академії; Гайдай П.О. – методист Черкаської медичної академії.

Укладачі не беруть на себе відповідальність за зміст представлених у збірнику статей, достовірність результатів і дотримання прав використання інтелектуальної власності третіх осіб.

Бєбєшкє П.С., Суслєнкє І.В. Дїяльнїсть вїкладача в навчальнє-вїховнєму процесї.....	294
Бразалїї Л.П. Роль їннєвацїїно-їнформациїних технологїї в медсєстрїнствї.....	298
Бїла Н.І. Мєтодєлогїчний аналїз формування фаховї компєтєнтностї майбутнього медїчного працівника у вищєму навчальнєму закладї.....	302
Бїлан В.В. Умови ефектївної психєлого-пєдагєгїчної взаємодїї вїкладача зї студєнтами.....	307
Бїлокєнь І.М. Удєскєналєння навчальнєго процесу шляхом вїкорїстання сучасних їнтерактївних мєтодїв навчання та їнформациїних технологїї.....	310
Гєловкє І. І. Осєблївєстї органїзацїї навчальнє-вїховнєго процесу у ВНМЗ.....	314
Дєбїнда І. Р. Роль проєктних технологїї у процесї навчання студєнтїв вищих медїчних навчальних закладїв та їїх пїдгєтовцї як майбутнього медїчного персоналу.....	318
Іванєва І.М. Мєделювання профєсїїної дїяльностї на заняттї.....	322
Кєдїч І. М. Вїкорїстання їнтерактївних технологїї навчання у процесї пїдгєтовки фахівцїв на заняттях з технологїї лїкїв.....	325
Кїр'ян Т.І. Глєбалїзацїя як стратєгїчний напрям рєформування вищї медїчної освїти в кїнцї ХХ – на початку ХХІ ст.....	328
Кєрїняк О.П. Вїкорїстання сучасних мєтодїв ї форм вїховнєго впливу на формування профєсїїної компєтєнцїї.....	332
Лїсєнкє Н. В. Пїнцїпї профєсїїної пїдгєтовки фахівцїв ВМ(Ф)НЗ.....	336
Мєрванюк В.Ю. Їнтерактївнє навчання як чїнник ефектївної пїдгєтовки майбутнїх фахівцїв.....	340
Пєнємарєнкє Т.О. Роль учїтєля вчїтєлїв в умовах рєформування освїти.....	345
Турєєвє І.В., Шєвчєнкє Н.М., Рєковськє А.С. Упрєваджєння компєтєнтнїсно орієнтєванєго навчання на заняттях україньскїї мєви.....	348
Хємкє О.Ї., Сїдорчук Р.І., Кузїк Ф.В., Пїддубна П.І., Лєсїк Т.А., Нєгрук І.Д. Застєсування технологїї їнтерактївнєго навчання в процесї вївчєння хїрургїчних дїсцїплїн як засїб рєалїзацїї особїстїчно орієнтєванєго навчання.....	352
Хємкє О.Ї., Сїдорчук Р.І., Кузїк Ф.В., Пїддубна П.І., Пїцула Н.М. Осєблївєстї дїагностїки навчальнєго процесу в сучасних умовах. Кєнтрєль якєстї навчання.....	356
Хємкє О.Ї., Сїдорчук Р.І., Кузїк Ф.В., Пїддубна П.І., Лєсїк Т.А., Нєгрук І.Д. Формування профєсїїної компєтєнтностї майбутнїх молєдших спєцїалїстїв у процесї практичнїї пїдгєтовки студєнтїв на практичних заняттях з хїрургїї.....	360
Хємкє О.Ї., Сїдорчук Р.І., Кузїк Ф.В., Пїддубна П.І., Охрїмєвськє А.М., Лєсїк Т.А. Кєнтрєль якєстї вїкладання та осєблївєстї дїагностїки навчальнєго процесу в сучасних умовах.....	364
Чєпурна Т. П. Сучасний вїкладач вищєго навчальнєго закладу.....	367
Чєрвїнкє О.І., Чєрвїнкє Н.Ф. Упрєваджєння системно - лєгїчного структурєванєго їнформациїного мєтеріалу в навчальнїї процес.....	371
Чубєнкє В. А. Вїкорїстання їнформациїно-комунїкацїїних технологїї в аспєктї компєтєнтнїсного пїдходу до профєсїїної пїдгєтовки майбутнїх медїчних та фармацєвтїчних фахівцїв.....	376

сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи: Бібліотека з освітньої політики / Під заг. ред. О.В.Овчарук. – К.: «К.І.С.», 2004.

ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ХІРУРГІЧНИХ ДИСЦИПЛІН ЯК ЗАСІБ РЕАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТІСНО ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ

Хомко О.Й., Сидорчук Р.І., *Кузик Ф.В., *Піддубна П.І.,
*Лесик Т.А., *Негрук І.Д.

E-mail: Homko.oleg@bsmu.edu.ua

ВДНЗ України «Буковинський державний медичний університет,
м. Чернівці.

*Чернівецький медичний коледж БДМУ, м. Чернівці.

Приєднання України до Болонського процесу, курс держави на європейську інтеграцію передбачає підвищення якості професійної підготовки майбутніх фахівців на основі впровадження Європейських норм і стандартів в освіту, науку і техніку, поширення власних культурних і науково-технічних здобутків. У кінцевому результаті такі кроки спрацьовуватимуть на інтеграцію України до загальноєвропейського науково-технічного простору.

Майбутній спеціаліст має бути підготовленим до активної творчості, професійної і соціальної діяльності, яка б сприяла прогресу суспільного розвитку. Він повинен вміти самостійно здобувати нові знання, контролювати і корегувати зроблене, має мати розвинуту потребу в професійному самовдосконаленні, повинен бути ефективним в зміні знань та технологій, має вміти мислити, приймати рішення, діяти в нових складних професійних ситуаціях, бути конкурентоспроможним в сучасних умовах.

В контексті сказаного необхідно вирішувати проблеми оновлення змісту освіти, запровадження ефективних технологій, створення нової системи методичного та інформаційного забезпечення навчально-виховного процесу, входження України в трансконтинентальну систему комп'ютерної інформації, що буде сприяти привабливості та конкурентоспроможності студентів ВНЗ України – майбутніх фахівців.

В цьому ключі завдання професійної підготовки особистості – створення в навчальних закладах адекватних умов, які б сприяли активізації вищих потреб студентів.

Підвищення конкурентоспроможності молоді на ринку праці визначається в першу чергу рівнем професійної придатності та професійною підготовкою в умовах навчального закладу.

Основна частина

Сучасний етап розвитку вищої освіти в Україні характеризується входом в освітній процес країн Європи, що зумовлює удосконалення педагогічного процесу, пошук нового в теорії та практиці навчання та виховання майбутніх спеціалістів. Цей процес не може бути стихійним. Він потребує управління та використання інноваційних технологій.

Поняттям «інновація» позначають нововведення, новизну, зміну. Стосовно педагогічного процесу інновація означає введення нового в цілі, зміст, форми і методи навчально-виховної діяльності педагога і студентів [2, 163-168].

Інноваційне навчання зорієнтоване на динамічні зміни в сучасних умовах глобалізації та науково-інформаційного вибуху. Навчальна та освітня діяльність ґрунтується на різноманітних формах мислення, розвитку творчих здібностей та високих соціально-адаптаційних можливостей особистості.

Упровадження дидактичних інноваційних форм навчання означає процес і результат навчальної та освітньої діяльності, що стимулюють новаторські зміни у сфері професійної підготовки студентів.

Згідно сучасного погляду на освітній процес, в процесі навчання основним є учіння, а не викладання. Викладач - то лише провідник студентів у самостійному пошуку істини. Демократизація та модернізація освітньої системи передбачає застосування таких інноваційних інтерактивних технологій, де центром стає студент, який активно вибудовує свій процес навчання та бере участь у керуванні навчальною діяльністю. В свою чергу викладач з людини, яка дає знання та перевіряє їх засвоєння, перетворюється на організатора, що формує командну роботу викладача та студентів.

Особливістю сучасної системи освіти є співіснування двох стратегій навчання – традиційної та інноваційної [3, 187-192].

В процесі вивчення хірургічних дисциплін викладачами Чернівецького медичного коледжу БДМУ найчастіше застосовуються наступні методи інтерактивного навчання:

- алгоритмічний метод;
- груповий (кооперативний) метод, коли проблема ділиться на частини, які вирішує окрема група студентів (наприклад: діагностика, лікування, профілактика і т. п.);
- дистанційне навчання;
- імітаційний метод або метод рольової гри;
- кейс метод,
- метод групових дискусій;
- метод конкретних ситуацій (задач);

- метод конкурентних груп;
- метод конференції ідей;
- метод мозкового штурму;
- модульно-рейтинговий метод;
- тьюторіал метод.

Всі перераховані методи відповідають вимогам особистісно орієнтованого навчання.

Кейс метод – найбільш ефективний у здійсненні особистісно орієнтованого навчання. Виділяємо ряд суттєвих вимог до технології особистісно орієнтованого навчання: діалогічність, діяльнісно – творчий характер, спрямованість на підтримку індивідуального розвитку студента, надання йому необхідного простору свободи для прийняття самостійних рішень творчості, вибору змісту і способів навчання і поведінки. Всі вони мають універсальні властивості. Отже, будь-яка педагогічна технологія може стати особистісно орієнтованою, якщо буде відповідати вказаним вимогам. «Треба, щоб викладали, показували, розповідали і запитували самі студенти, а викладачу доводилось більше слухати, потрібно щоб студенти увесь час були активними а не пасивними особами – тоді процес навчання без сумніву виграє».

Особистісно орієнтоване навчання має свої ознаки: використання суб'єктивного досвіду; суб'єкт – суб'єктивних стосунків учасників навчального процесу і діяльнісної основи [1, 128-129].

Для того щоб у студента, майбутнього медика розвивати ключові компетенції найбільш ефективно, на нашу думку підійде кейс технологія. Цей інтерактивний метод дає змогу наблизити процес навчання до реальної практичної діяльності спеціаліста. Він сприяє розвитку винахідливості, вмінню вирішувати проблеми, розвиває здібності проводити аналіз і діагностику проблем.

Кейс – це події, які реально відбулися в певній сфері діяльності і які автор описав для того, щоб спровокувати дискусію в навчальній аудиторії, підштовхнути студентів до обговорення та аналізу ситуації, до прийняття рішень що допоможе в подальшій практичній діяльності.

Таким чином ситуаційна вправа або кейс – це опис конкретної ситуації, який використовують як педагогічний інструмент, що допомагає студентам:

- глибше зрозуміти, розвинути уявлення;
- зацікавити, розвинути мислення та дискусію;
- отримати ґрунт для перевірки теорії, дослідження ідей, виявлення закономірностей, взаємозв'язків, формування гіпотез;
- отримати додаткову інформацію, поглибити знання;
- переконатися у поглядах;

- поєднати теоретичні знання з реаліями життя, перетворити абстрактні знання у цінності і вміння студента.
- розвинути і застосувати аналітичне і стратегічне мислення, вміння вирішувати проблеми і робити раціональні висновки;
- розвинути комунікаційні навички;

Робота над кейсом має наступні етапи [4, 153-157]:

Етапи роботи	Діяльність студента	Діяльність викладача
До заняття	Одержує кейси і список рекомендованої літератури. Індивідуально готується до заняття.	Підбирає кейс. Визначає основні і допоміжні матеріали для підготовки студентів. Розробляє сценарій заняття
Під час заняття	Ставить запитання, що поглиблюють розуміння кейса і проблеми. Розробляє варіанти рішень, бере участь у прийнятті рішень	Організовує попереднє обговорення кейса. Поділяє групу на підгрупи. Керує обговоренням кейса.
Після заняття	Складає письмовий звіт про заняття з даної теми.	Оцінює роботу студентів. Оцінює прийняті рішення і поставлені запитання.

Висновки.

1. Постійний професійний розвиток особистості можливий лише за умови неперервності освіти, особливостями якої є: різноманіття, гнучкість використовуваних засобів, гуманізм та демократизація освіти, диференціація освітніх процесів за напрямом і змістом.

2. Застосування сучасних інтерактивних технологій навчання не вичерпує всіх проблем особистісно орієнтованого навчання і потребує удосконалення специфіки формування фахової компетентності майбутніх медичних працівників.

Література

1. Галіцин Л. Інтерактивні методи навчання – К.: Ред. Загальнопедагогічна газета 2005. №4 – С. 128-129.
2. Голубцова І.А. Впровадження інтерактивних технологій. Організація навчально-виховного процесу. Досвід роботи вищих навчальних закладів I-II рівнів акредитації - К.; Навч.- метод. центр, 2007, Вип.9. С. 163-168.
3. Прокуда Л.М. Іноваційні технології як засіб розвитку здібностей студентів. Організація навчально-виховного процесу - К.; Навч.- метод. центр, 2006 - Вип. 7 – С.-187-192.

4. Стецюк Н.А. Структура та зміст особистісно - зорієнтованого заняття.: Організація навчально-виховного процесу. Досвід роботи вищих навч. закладів I –II акредитації. – - К.: Навч.- метод. центр, 2007, Вип.9. – С. 153-157.

ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ. КОНТРОЛЬ ЯКОСТІ НАВЧАННЯ

Хомко О.Й., Сидорчук Р.І., *Кузик Ф.В., *Піддубна П.І., *Піцула Н.М.

Homko.oleg@bsmu.edu.ua

ВДНЗ України «Буковинський державний медичний університет,

*Чернівецький медичний коледж БДМУ, м. Чернівці.

Курс України на європейську інтеграцію передбачає підвищення якості професійної підготовки майбутніх фахівців на основі впровадження Європейських норм і стандартів в освіту, науку і техніку, поширення власних культурних і науково-технічних здобутків. В контексті сказаного необхідно вирішувати проблеми оновлення змісту освіти, запровадження ефективних технологій, створення нової системи методичного та інформаційного забезпечення навчально-виховного процесу, входження України в трансконтинентальну систему комп'ютерної інформації, що буде сприяти привабливості та конкурентоспроможності студентів ВНЗ України – майбутніх фахівців.

Основна частина.

Якість навчального процесу у сфері вищої освіти є багатомірною концепцією, яка охоплює всі її функції та види діяльності: укомплектованість кадрами, матеріально-технічну базу, навчальні академічні програми, академічне середовище, якість навчальних досягнень, наукові дослідження і стипендії.

Для досягнення і забезпечення якості дидактичного процесу особливо актуальне значення мають такі компоненти, як: підбір професорсько-викладацького складу та інших працівників освіти закладу, постійне підвищення їх кваліфікації, мобільність зв'язків з іншими навчальними закладами держави і зарубіжжя, а також впровадження нових педагогічних та інформаційних технологій, постійне вдосконалення навчальних планів, програм та інших навчально- методичних матеріалів [3, 12-24; 5, 26-48].

Саме контроль потрібно розглядати як засіб педагогічного керівництва навчально-пізнавальною діяльністю студентів, при якому здійснюється регулярне поетапне оцінювання та корекція якості підготовки спеціалістів.

Основними завданнями системи контролю якості підготовки фахівців є: